

прѣдметъ — „планинскитѣ върхове“. Е, отличителната черта на единъ планински върхъ? Когато вие изостряте едно перо, защо го изострятѣ? Тѣй, да може да пишете по-хубаво. Защо си изостряте вашия моливъ? За да може да пишете. Защо изостряте вашия ножъ? За да може да режете. Да кажемъ отличителната черта на ножа коя е? Планински върхъ и долина това сѫ двѣ състояния вътре въ природата. И въ долинитѣ и въ върховетѣ се събиратъ двѣ противоположни енергии. Слѣдователно, планинитѣ съставляватъ грѣбнака на земята, грѣбначниятъ стълбъ сѫ тѣ. Слѣдователно, нашата земя е дошла до положението на грѣбнака, затуй има планини. Едно време е била меко тѣло, безъ планини. Било е време, когато е била безъ планини. А сега е станала грѣбначна, и тогава рѣкитѣ съставляватъ нейната артериална кръвь. Артериална и венозна кръвь, която тече и влиза прѣзъ грѣбнака и т. н. Сега може да кажете второстепенното, че планинитѣ иматъ грамадна енергия събрана, че духовете се събиратъ, всички тия нѣща сѫ върни. Прѣзъ грѣбначния стълбъ има много нерви, които минаватъ, много възли, то е вѣрно; много клѣтки се съсрѣдоточаватъ въ корубата на главата, съ милиони клѣтки сѫ събрани. Но тази коруба е създадена за кого? За музика